

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obo/46/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012899774
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9012899774.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: ESH, a. s. - „v likvidácii“, so sídlom: Hlavné námestie 5, 811 01 Bratislava, IČO: 31 322 221, adresa na doručovanie: P.O. Box 61, 810 00 Bratislava 1, zast. likvidátorom JUDr. Petrom Dobrovodským, Česká 7, 831 03 Bratislava proti žalovaným: 1/ PRIEMSTAV Prievidza, štátny podnik v likvidácii, so sídlom: Hviezdoslavova 3, 971 76 Prievidza, IČO: 31 607 420, 2/ M + P, spoločnosť s ručením obmedzeným - v likvidácii, so sídlom: J. Kalinčiaka 5, 971 01 Prievidza, IČO: 31 638 431, o zaplatenie 1 854,61 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. marca 2012, č. k. 49Cb/131/1994-117, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. marca 2012, č. k. 49Cb/131/1994-117 v časti výroku o nevrátení súdneho poplatku žalobcovi z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd prvého stupňa uznesením zo dňa 15. 03. 2012, č. k. 49Cb/131/1994-117 zastavil konanie o zaplatenie pôvodne 55 872,- Kčs ako poplatku z omeškania vyúčtovaného podľa § 378 ods. 1 Hospodárskeho zákonníka za meškanie pôvodného žalovaného Priemstav, š. p., Prievidza, s úhradou tovarových faktúr, a to na základe späťvzatia žaloby žalobcom v celom rozsahu podľa § 96 ods. 1, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.).

O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol tak, že túto žalovanému v 1. rade, ani žalovanému v 2. rade nepriznal.

Súčasne rozhodol o žiadosti žalobcu o vrátenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch tak, že tento sa žalobcovi nevracia.

V odôvodnení k tejto časti rozhodnutia súd prvého stupňa poukázal na § 11 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch (ďalej tiež ako poplatkový zákon) platného a účinného v čase, keď žalobca zaplatil súdny poplatok a uviedol, že toto ustanovenie, ktoré umožňovalo vrátiť súdny poplatok žalobcovi v prípade, ak sa návrh vzal späť pred vydaním platobného rozkazu, bolo platné a účinné až do 30. 06. 2007, keď v

zmysle zákona č. 273/2007 Z. z. (zákon, ktorý menil a dopĺňal O. s. p. a menil a dopĺňal niektoré zákony) bolo s účinnosťou od 01. 07. 2007 znenie § 11 ods. 3 nasledovné: „Poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie, vrátane odvolania a dovolania odmietlo, alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz.“

Súd prvého stupňa zároveň poukázal na § 13 ods. 3 poplatkového zákona v znení platnom a účinnom v čase vzniku poplatkovej povinnosti a zaplatenia poplatku zo strany žalobcu, ktoré neumožňovalo rozhodnúť o vrátení súdneho poplatku po uplynutí 3 rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom bol zaplatený. Toto ustanovenie bolo platné do 31. 12. 2005, keď zákonom č. 621/2005 Z. z. bol § 13 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch zmenený tak, že k nemu bolo pripojené: „to neplatí, ak sa vzal návrh späť pred prvým pojednávaním“.

Súd poukázal na to, že návrh v prejednávanej veci bol podaný dňa 29. 09. 1992, súdny poplatok žalobca zaplatil dňa 01. 07. 1993 a dňa 01. 12. 1993 súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 30Rob/2917/92. Vzhľadom na vyššie uvedené úpravy zákona o súdnom poplatku, platné v čase vzniku poplatkovej povinnosti, ako aj v čase zaplatenia poplatku zo strany žalobcu, rozhodol o nevrátení súdneho poplatku za návrh žalobcovi, keďže od daného obdobia uplynulo viac než 17 rokov.

Proti tomuto uzneseniu v časti, v ktorej súd rozhodol o nevrátení súdneho poplatku, podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie s odôvodnením, že vec 49Cb/131/1994 je reštančnou vecou, ktorá je na príslušnom súde vedená od roku 1994. Poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 312/08 z 22. 05. 2008, ktorým ústavný súd v obdobnej veci vyslovil názor, že nečinnosť všeobecného súdu pri uplatnení práva žalobcu na vrátenie súdneho poplatku v prípade späťvzatia návrhu pred prvým pojednávaním nemôže ísť na vrub účastníkovi konania, ktorému svedčia účinky § 13 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch (pred novelou zákona č. 621/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov). Vyjadril názor, že vo veci konajúci súd mal o vrátení súdneho poplatku rozhodovať podľa zákona účinného v čase jeho rozhodovania a nie v znení platnom a účinnom v čase vzniku poplatkovej povinnosti a zaplatenia poplatku, a to vzhľadom na to, že v čase rozhodovania Krajského súdu v Banskej Bystrici účinné znenie citovaného zákona umožňovalo v dôsledku späťvzatia žaloby vrátiť súdny poplatok aj po uplynutí troch rokov od jeho zaplatenia. S poukazom na uvedené žalobca súdu prvého stupňa navrhol, aby podľa § 210a O. s. p. odvolaniu vyhovel a svoje rozhodnutie zo dňa 15. 03. 2012 v napadnutej časti zmenil tak, že nariadi vrátenie súdneho poplatku žalobcovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalobcu podľa § 212 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a po preskúmaní uznesenia prvostupňového súdu v napadnutej časti, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p., účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v 221 ods. 1 O. s. p.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p., súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Žalobca svoje odvolanie odôvodnil tvrdením, že súd prvého stupňa nesprávne aplikoval ust. § 13 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch, majúc za to, že o vrátení súdneho poplatku mal rozhodovať podľa zákona účinného v čase rozhodovania a nie v znení platnom a účinnom v čase vzniku poplatkovej povinnosti a

zaplatenia poplatku.

Zo spisového materiálu vyplýva, že návrh na vydanie platobného rozkazu zo dňa 22. 09. 1992 podal žalobca dňa 29. 09. 1992 a súdny poplatok za návrh na začatie konania v sume 2 232,-- Sk uhradil na základe výzvy prvostupňového súdu zo dňa 31. 05. 1993 bezhotovostným príkazom na úhradu dňa 30. 06. 1993 (č. l. 9). Súd prvého stupňa dňa 01. 12. 1993 vydal vo veci platobný rozkaz sp. zn. 30Rob/2917/92, proti ktorému žalobca podal v zákonom stanovenej lehote odpor. Následne, na základe uznesenia prvostupňového súdu zo dňa 16. 02. 1994, zaplatil súdny poplatok za odpor kolkovými známkami v hodnote 2 240,-- Sk (č. l. 15). Na základe späťvzatia návrhu v celom rozsahu (č. l. 112), súd prvého stupňa konanie vo veci uznesením zo dňa 15. 03. 2012 podľa § 96 ods. 1, ods. 3 O. s. p. zastavil (č. l. 117).

Podľa § 13 ods. 3 poplatkového zákona v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2005 (t. j. v čase zaplatenia súdneho poplatku za návrh na začatie konania, ktorého vrátenia sa žalobca domáha), o vrátení poplatku podľa § 11 nemôže súd rozhodnúť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom bol zaplatený.

Podľa § 13 ods. 3 poplatkového zákona v znení platnom a účinnom od 01. 01. 2006 (t. j. aj v čase rozhodovania prvostupňového súdu), o vrátení poplatku podľa § 11 nemôže súd rozhodnúť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom bol zaplatený; to neplatí, ak navrhovateľ vzal návrh na začatie konania, odvolania alebo dovolania späť pred prvým pojednávaním.

Citované ustanovenie, ktoré bolo novelizované zákonom č. 621/2005 Z. z., výslovne umožňuje vrátenie súdneho poplatku v prípade späťvzatia návrhu pred prvým pojednávaním, aj po uplynutí troch rokov od jeho zaplatenia.

Novela zákona o súdnych poplatkoch v prechodných ustanoveniach problematiku aplikácie citovaného ustanovenia nerieši, rieši len otázku vrátenia poplatku za podanie návrhu v konaní o vylúčení majetku zo súpisu a otázku vyberania poplatkov splatných po 01. 01. 2006 (§ 18 ods. 1, ods. 2).

Z uvedeného dôvodu má odvolací súd za to, že pri rozhodovaní o vrátení súdneho poplatku poplatníkovi v prípade späťvzatia návrhu treba vychádzať zo znenia zákona o súdnych poplatkoch, účinného v čase jeho rozhodovania. Zo spisu je zrejmé, že žalobca vzal návrh v celom rozsahu späť svojím písomným podaním zo dňa 01. 03. 2012, súdu prvého stupňa doručeným dňa 05. 03. 2012 (č. l. 112), teda pred prvým pojednávaním, ktoré sa vo veci konalo dňa 15. 03. 2012 (zápisnica o pojednávaní na č. l. 113).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti v súlade s ustanovením § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.).

Bude úlohou súdu prvého stupňa, aby sa v novom konaní opätovne vysporiadal so žiadosťou žalobcu o vrátenie súdneho poplatku s prihliadnutím na viazanosť prvostupňového súdu právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.